

1060, i és pedra fonamental de la legislació catalana i de màxim interès per a la història del Dret Europeu de l'alta Edat Mitjana, el primer codi feudal escrit que coneix Europa. És notori, en aquests "Usatges", un esperit de justícia tan intens, que s'hi pressent la base sobre la qual, més tard, recolzarà el règim de la que gairebé podríem anomenar monarquia constitucional catalana de l'Edat Mitjana, monarquia que, fins a l'arribada dels Antequera, fou d'un sentit liberal i democràtic que contrasta en gran manera, amb la condició d'altres estats europeus de l'època. Aquest esperit liberal i democràtic de Catalunya, havia trobat en la Constitució de Ramon Berenguer Ier, una gran expressió. És un dels primers codis feudals existents a Europa, anterior en més de cent cinquanta anys¹ a la Magna Carta d'Anglaterra.

- - -

Durant la segona meitat del segle passat, es publicaren a Barcelona, diverses revistes i diaris, escrits en llengua catalana. La publicació més interessant, fou "La Renaixensa", que es va iniciar el 1er. de febrer del 1871. Del 15 d'octubre del 1878, al 31 de març de l'any següent, fou suspesa per suposats delictes polítics. El 1er. de gener del 1881, es publicava amb el subtítol de "Diari de Catalunya" (i també fou suspès diverses vegades pel seu tó patriota català). Va veure la llum 35 anys i com a diari, vint-i-cinc, dirigint-lo Angel Guimerà, Pere Aldavert, Francesc Matheu, J. Botet i Sisó i Domènec Martí i Julià, tots ells de venerable memòria per la seva tasca en pro de Catalunya.

- - -

El 2 d'agost del 1931, el poble català, en plebiscit, aprovava, per 600.000 vots contra 5.000, l'Estatut que els diputats de la Generalitat havien redactat a Núria.

- - -

Estabilitat política. - Prescindint de dos petits Estats, Andorra i San Marino, l'any 1914, només hi havia tres repúbliques a Europa, dues d'elles que no tenien ni mig segle. Avui, resten només set monarquies, totes elles de tipus liberal, parlamentari i democràtic, veritables repúbliques coronades, com se les ha anomenat.

Des de Carles IV fins a Alfons XIII, tots els reis i regents espanyols, excepció feta de Cristina d'Habsburg, conegueren el desterro, la qual cosa demostra, palpablement, que és l'estabilitat monàrquica.

- - -

Mossèn Francesco Manunto, és un sacerdot, jove, d'Alghero, Itàlia. Allà s'hi parla, encara, el català, en forma dialectal. Va assistir, el darrer mes de setembre, a un Curs Internacional d'Extensió Cultural, a Andorra, on, a petició del Sr. Rector, va pronunciar en la nostra